

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 5. Octavæ. Quosnam fines Christus in S. Eucharistia ponimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Junius.

Vel potiùs, non vis te ipsi consecrando, honorare statum, quo se victimam tui amore fecit? statum profundæ depressionis, in quem se propter te demisit, infra omnes creaturas se deprimendo? ejus statum mortificationis habilè te reddendo ad eum excipiendum per sensuum, & cupiditatum tuarum compressionem? Denique non vis gratum ei testari animum pro ignominis, quibus se exposuit amore tui, omnibus viribus contendendo eas compensare?

Statue Domino sarcire injurias, quibus se propter te exposuit, cum reverentia, & fervore, ad divina Mysteria accedendo.

Filios enutrivì, & exaltavi: ipsi autem spreverunt me. *Isa. 1. 2.*

Quænam nobis est excusatio, cum talibus pasti talia peccemus? *Chrysost.*

DIES V. OCTAVÆ.

Quosnã Fines Christus in Sanctissima Eucharistia sibi præfixerit.

I.

PRODIGIA, quæ Christus patravit, ut in sanctissimo Eucharistiæ Mysterio ad nos veniret, indicant, non minores ejusdem esse

esse fines : nam si potentia divina se mani-
festat, dum magna ex nihilo procreat, ejus
sapientiæ non convenit, magna patrare
non præstituro illis fine. Deus in Eucha-
ristiæ Sacramento renovat, & colligit o-
mnia magna miracula, quæ unquam edidit.
Maxima potentiæ divinæ molimina, &
sumè admirandæ inventiones ejus sapien-
tiæ sunt Mundi creatio, Verbi Incarnatio,
Hominum Redemptio. Christus omnia
miracula hisce mysteriis comprehensa in
sanctissima Eucharistia, renovat, & in unum
colligit. Renovat Miraculum Creatio-
nis, quia sacerdos (ut cum scholis loquar)
independenter ab omni subjecto roties
producit Christi corpus, quoties verba
consecrationis pronuntiat. Accedit aliud
insuper Miraculum non minùs inusitarum,
quàm illud Creationis, dum omnia, ut
vocant, accidentia insistere nihilo viden-
tur, conservarique sine ulla materia, à
qua sustententur.

II. Deus in SS. Eucharistia Miraculum
renovat Incarnationis. Eapropter SS.
Patres sanctissimum Eucharistiæ Mysteri-
um appellant extensionem Incarnationis.
Et sanè ipsum Verbum, quod se Humani-
tati sanctæ uniit in Incarnatione, cuius pri-
vatim se unit in SS. Eucharistia, hoc tamen
discrimine (quòd ad sanctissimæ Eucha-
ristiæ

Iunius.

riffiæ gloriam cedit) quòd in Incarnatione unio Verbi cum Humanitate sancta unam personam efficiat è duabus naturis, non verò unam, eandemque substantiam: in Eucharistia verò is, qui Christi Corpus sumit, una quodammodò eademque substantia cum Christo fiat. In Incarnatione homo fit Deus, in Eucharistia fit totus divinus. *Non dii, sed divini*; ut S. Dionysius loquitur. Denique Deus in hoc Sacramento renovat miracula, quæ in Mysterio Redemprionis humanæ, & sacrificio Crucis contigerê: siquidem Eucharistia non Sacramentum duntaxat, sed & sacrificium quoddam est, atque illud ipsum, quod in monte Calvarix fuit oblatum. Idem est sacerdos, qui illud offert, nempe Homo-Deus; eadem est victima; idem est finis, nempe honorare Deum Patrem, ipsumque nobis reconciliare, & impetrare, quibus indigemus, gratias. Quot non miracula, quot non Mysteria hoc Sacramento continentur?

III. Deus infinitè sapiens grandia præstare non potest, nisi magnum in finem. Quænam igitur consilia esse debent, quæ de nobis concepit, cum tanta miracula patravit, ut ad nos in sanctissima Eucharistia veniret? id credere non possemus, nisi ipse.

ipse nobis indicasset. Primum est, non tantum vitam nobis dare, sed vitam abundantem, vitam prorsus divinam, ita, ut eadem, quam ipse, vitam vivamus. Alterum consilium est, nos sibi unire unione intima, & perfectissima, quae concipi possit. Tertium consilium est, eum in modum agere, ut sicut ipse unice vivit per Patrem, & propter Patrem; sic is, qui ipsum in sanctissima Eucharistia sumit, non nisi per ipsum, & propter ipsum vivat. Potestne Deus, quantumvis omnipotens sit, majus quid in hominis favore statuere? potestne homo, quantumcunque ambiciosus sit, ad majora aspirare? qualis levitas, qualis socordia, eidem non respondere? Imo, quanta ingrati animi nota, vel potius dementia, eis se opponere? Heu me! quoties ego iis me opposui?

Statue, quantum in te est, omnes vires impendere, ut te ad Christum in sanctissimo Eucharistiae Sacramento sumendum prepares; & magnis illis consiliis, quae de te concepit, cum ad te venit, respondere.

Quae fecisti magnalia Deus! quis similis tibi? *Psal. 70. 19.*

Christus hoc Sacramentum instituit, tanquam Passionis suae memoriale perenne, & miraculorum ab ipso factorum maximum *S. Thomas.*

DIES

Junius.

Ego veni, ut vitam habeant & abundantius habeant.

Io 10.

In me manet, & ego in eo loan. 6. 10.

Qui manducat me, & ipse vivet propter me. ibid.